

Forfatter: Daugaard, Christen Sørensen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Daugaard, Christen Sørensen (1849-07-28)

Citation: Daugaard, Christen Sørensen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Daugaard, Christen Sørensen (1849-07-28)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 278. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030119.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Huusmand Christen Sørensen Daugaard til Laub.
Faaborg ved Varde, 28. Juli 1849.*

Jeg tager mig den Frihed at skrive Dem til for at lade Dem vide, hvorledes jeg lever. Da er jeg Gud skee Lov ved Helsen og Sundhed og lever fornøiet og vel, og jeg ønsker at spørge det Samme fra Dem og Deres Familie igjen. Hvad videre angaaer, saa vil jeg i Korthed melde Lidt om Tydskerne. For det Første blev vi tilsagt, at vi skulde levere Rug og Byggryn, Brød, Flæsk og Havre; der kom mange Bud, men vi vilde ikke levere, s. 279 før vi var nødt dertil; men Anden Pintsedag da kom 200 Dragoner her til Faaborg og spurgte os, om vi vilde give, ellers tog de selv; men da vi saae Overmagten, saa var vi nødt til at give og kjøre det til Kolding. Jeg var kjørende derned engang med min Naboes Heste og Vogn, for der var næsten Ingen, som turde kjøre; men det gik mig godt; der herskede dog en temmelig god Orden. Kolding har taget en stor Skade, men det var dog ikke saa slemt, som der stod i de fyenske Aviser. Hvad vi har leveret beløber sig til 800 Rdl. Her taltes meget om Landstormen i Sognene; men saa længe de rige Bønder havde Noget at give, da vilde de spare Livet, og det fortænker jeg dem heller ikke i; men dersom det havde blevet ved, saa skulde Nøden nok have drevet dem dertil. Tydskerne kan jeg ikke klage over, eftersom det var vores Fjender, for en fattig Mand gjorde de ingen Skade; de vilde have, at de skulde give eftersom de var rige til; og det kalder jeg Ret, da de ingen Modstand turde gjøre.

Her fra vores Omegn er Mange bleven skudt og saaret; men I skal dog ikke beklage Jyderne, for det her kan vi nok taale; vi skal nok holde ud med Tydskerne, det kan De sikkert troe; vi har ikke tabt Modet endnu ; Gud fører nok en retfærdig Sag frem til Seier, naar han det finder tjenligt; Alt, hvad Gud tiiskikker, er godt, det troer jeg sikkert.

Nu ender jeg min ringe Skrivelse med mange flittige Hilsener fra mig til Dem. Jeg beder Dem hilse Deres Kone og alle Børnene fra mig. Og jeg vil bede Dem hilse mine Medtjenere fra mig, at jeg lever vel. Adjø! Lever Alle vel!

s. 280 Dersom De mangler Dem en Røgter, saa kan det være muligt, at jeg nok kan skaffe Dem en; men saa maae De skrive mig til strax, for ellers bliver det for sildig.

Chr. Sørensen.